

ЕРГОНІМИ МЕЛІТОПОЛЯ – АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ОНОМАСТИКИ НА ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТТЯ

Валентина Пачева, Сергій Тодоров

*Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького***Пачева Валентина, Тодоров Сергій. Ергоніми Мелітополя – актуальна проблема ономастики на початку XXI століття.**

У статті на значному фактичному матеріалі проаналізовано сучасні українські назви локалізованих мелітопольських комерційних підприємств, розглянуто сучасний стан вивчення ергонімії та проаналізовано семантичну мотивованість цього класу слів. Виявлено основні тематично-мотиваційні групи й описано найпоширеніші структурно-семантичні моделі ергонімів, зафіксовано невідповідність орфографічного оформлення мелітопольських назв літературним нормам.

Актуальність дослідження зумовлена стрімким збільшенням, постійними змінами щодо форми та змісту ергонімів внаслідок виходу підприємств поза межі локальних ринків й, відповідно, нагальною потребою у грамотному орфографічному оформленні власних назв суб'єктів економічної діяльності.

Мета дослідження полягає у здійсненні опису структури та семантики ергонімів м. Мелітополя. З'ясовано, що з-поміж різноманітних назв мелітопольських локалізованих комерційних підприємств найпоширенішими є іменникові, прикметникові найменування та складноскорочені слова й аббревіатури. Здебільшого назви мелітопольських комерційних підприємств за структурою є однокомпонентними, однак мають місце двокомпонентні та трикомпонентні сполуки, що представлені словосполученнями й реченнями.

У роботі використано загальнонаукові (аналіз наукової літератури, синхронний аналіз) та спеціальні методи (лінгвістичний опис і компонентний аналіз). Отримані результати можуть знайти застосування у подальшій науково-дослідницькій роботі, при розробленні практичних рекомендацій для власників підприємств, рекламистів. Сформована база даних може прислужитися й у зіставному вивченні ергонімії різних ареалів України.

Ключові слова: ономастика, ергонімія, ергонім, ергоурбонім, ергокомонім.

Пачева Валентина, Тодоров Сергей. Эргонимы Мелитополя - актуальная проблема ономастики в начале XXI века.

В статье на значительном фактическом материале проанализированы современные украинские названия локализованных мелитопольских коммерческих предприятий, рассмотрено современное состояние изучения эргонимии и проанализирована семантическая мотивированность этого класса слов. Выявлены основные тематически мотивационные группы и описано распространенные структурно-семантические модели эргонимов, зафиксировано несоответствие орфографического оформления мелитопольских названий литературным нормам.

Актуальность исследования обусловлена стремительным увеличением, постоянными изменениями относительно формы и содержания эргонимов вследствие выхода предприятий за пределы локальных рынков и, соответственно, насущной необходимостью в грамотном орфографическом оформлении имен субъектов экономической деятельности.

Цель исследования заключается в осуществлении описания структуры и семантики эргонимиев г. Мелитополя. Выяснено, что среди различных названий мелитопольских локализованных коммерческих предприятий наиболее распространены существительные, прилагательные наименования и сложносокращенные слова и аббревиатуры. В основном названия мелитопольских коммерческих предприятий по структуре являются однокомпонентными, однако имеют место двухкомпонентные и трехкомпонентные соединения, представленные словосочетаниями и предложениями.

В работе используются общенаучные (анализ научной литературы, синхронный анализ) и специальные методы (лингвистическое описание и компонентный анализ). Полученные результаты могут найти применение в дальнейшей научно-исследовательской работе, при разработке практических рекомендаций для владельцев предприятий, рекламистов. Сформированная база данных может служить и в сопоставимом изучении эргонимии различных ареалов Украины.

Ключевые слова: ономастика, эргонимия, эргон, эргоурбоним, эргокомоним.

Pacheva Valentina, Todorov Sergey. Ergonym of Melitopol – an actual problem of onomastics at the beginning of the 21st century.

The article analyzes the modern Ukrainian names of localized Melitopol commercial enterprises on a significant factual material, examines the current state of studying ergonomics and analyzes the semantic motivation of this class of words. The basic thematic-motivational groups were revealed and the most common structural-semantic models of ergonomics were described, and the non-conformity of the spelling of the Melitopol names with literary norms was recorded.

The urgency of the study is due to a rapid increase, constant changes in the form and content of ergonomics due to the exit of enterprises beyond the boundaries of local markets and, accordingly, the urgent need for competent spelling of their own names of economic entities.

The purpose of the study is to describe the structure and semantics of ergonomics in the city of Melitopol. It is found out that among the various names of Melitopol localized commercial enterprises the most common are nouns, adjective names and complicated words and abbreviations. For the most part, the names of the Melitopol enterprises are one-component in structure, but there are two-component and three-component compounds represented by phrases and sentences.

The paper uses general scientific (analysis of scientific literature, synchronous analysis) and special methods (linguistic description and component analysis). The results obtained can be used in further research, in developing practical recommendations for business owners, advertisers. The formed database can serve in the comparative study of ergonomics of different areas of Ukraine.

Key words: onomastics, ergonomy, ergonems, erhourbonim, erhokomonim.

Однією із важливих проблем ономастики у ХХІ столітті є дослідження онімів, серед яких значний прошарок становлять ергоніми. Їхнє вивчення активізується стрімким збільшенням і постійними змінами цього класу онімів щодо форми та змісту внаслідок виходу підприємств поза межі локальних ринків в умовах глобалізації економіки, виявів впливу глобалізаційних тенденцій на слов'янський ономастикон.

Виникає нагальна потреба у конкретизації, грамотному орфографічному оформленні й розрізненні власних назв суб'єктів економічної діяльності. Не випадково нині ергоніми становлять вагомий динамічний пласт слов'янського ономастикону і не залишаються поза увагою дослідників.

Дотепер в українському мовознавстві ще не було наукового дослідження сучасних українських назв локалізованих комерційних підприємств м. Мелітополя. Це й зумовлює актуальність даної роботи.

Різноманітним проблемам українського ергонімікону сьогодні присвячено цілу низку наукових досліджень, зокрема О.О. Белей (Закарпаття) [1], Н.В. Кутузи (м. Одеса) [16], С.О. Шестакової (Харківська обл., Сумська обл., частково м. Київ, м. Полтава, м. Львів) [27], М.М. Цілини (м. Київ) [26] та інших мовознавців. Однак сучасний стан висвітлення проблеми не відповідає кількісному та якісному різноманіттю цього класу слів, особливо в окремих регіонах України. Таким є і південь Запорізької області, зокрема м. Мелітополь. Це й зумовлює актуальність дослідження.

Об'єктом наукового вивчення у запропонованій статті є сучасні українські назви локалізованих комерційних підприємств м. Мелітополя.

Предмет дослідження становлять основні структурно-семантичні типи цього класу онімів.

Мета дослідження полягає у здійсненні опису структури та семантики сучасних українських назв локалізованих комерційних підприємств м. Мелітополя.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

1. розглянути сучасний стан вивчення ергонімії та з'ясувати зміст терміна «ергонім»;
2. проаналізувати семантичну мотивованість цього класу слів, виявивши тематично-мотиваційні групи ергонімів;
3. описати найпоширеніші структурно-семантичні моделі ергонімів, дослідивши, по можливості, відповідність орфографічного оформлення літературним нормам.

Наукова гіпотеза: процес вивчення ергонімів ще триває, сучасний український

онімний простір потребує упорядкування і нормалізації, що можливо зробити, в майбутньому сформулювавши рекомендації для власників суб'єктів господарської діяльності стосовно добору власних назв відповідного типу та їх орфографічного оформлення.

Для виконання поставленої мети було використано наступні **методи**: загальнонаукові – аналіз наукової літератури, синхронний аналіз; спеціальні – лінгвістичний опис та компонентний аналіз.

Наукова новизна дослідження ґрунтується на тому, що вперше проаналізовано та описано основні структурно-семантичні типи ергонімів м. Мелітополя на сучасному хронологічному зрізі.

Фактичний матеріал формувалася шляхом безпосередньої фіксації наявних у рекламних текстах назв комерційних підприємств м. Мелітополя.

Практичне значення дослідження зумовлене його актуальністю та науковою новизною. Наведений у роботі матеріал розширює джерельну базу ономастики. Отримані результати можуть бути використані у подальшій науково-дослідницькій роботі, у лекційних курсах, спецкурсах з ономастики. А також при розробленні практичних рекомендацій для власників підприємств, рекламистів. Сформована база даних може прислужитися й у зіставному вивченні ергонімії різних ареалів України.

Відомо, що ергонім – це термін, який використовують учені у своїх наукових дослідженнях, позначаючи ним назви суб'єктів господарської діяльності [11].

У наукових працях з ономастики кінця ХХ – початку ХХІ ст. для позначення індивідуальних найменувань одиничних об'єктів послуговуються терміном «онім». Для визначення всієї сукупності онімів – терміном «ономастичний простір». У межах ономастичного простору прийнято виділяти серед інших розрядів власних назв і ергонімію (від гр. *έργον* – праця, діяльність і *ὄνομα* – ім'я), яку вивчає ергоніміка – нині ще недостатньо досліджена галузь ономастики [25, с. 53].

На позначення виробничих об'єднань у науковій літературі послуговуються здебільшого терміном «ергонім» (А. Беспалова [2], З. Бузинова [3], О. Карпенко [13], А. Кондратова [14], Б. Маторін [19], О. Мікіна [20], Т. Романова [22], Л. Соколова [24], М. Шимкевич [28] та інші).

Так, Б. Букчина ергооб'єктами називає власні назви підприємств, установ тощо [4, с. 40], О. Галай визначає ергоніми як «офіційні назви» [7, с. 52], С.В. Земскова – як

«сукупність назв промислово-господарських об'єктів» [12, с. 18].

О. Карпенко пропонує називати ергонімами «назви усіляких об'єднань людей», а не тільки ділових, бо релігійні об'єднання, навчальні заклади (від дитсадків до університетів) не можна кваліфікувати як ділові [13, с. 15].

Б. Маторін – «власну назву ділового об'єднання людей у виробничій, культурній, політичній, науковій, торговельній, спортивній та інших сферах» [19, с. 69].

А.В. Суперанська цим терміном позначає «власні назви комплексних об'єктів (назви підприємств, установ, товариств, об'єднань)» [25, с. 53].

А.В. Лейчик пропонує термін «ерготемонім» для позначення офіційного найменування підприємств [17, с. 13].

Як зазначає Н.М. Лесовець, чеські, болгарські, словацькі, сербські дослідники різноманітні об'єднання людей позначають терміном «хрематонім», до якого, крім власне хрематонімів – найменувань одиничних предметів, входять і ергоніми, хрононіми тощо [18, с. 137].

Отже, визначаючи зміст цього класу слів, більшість мовознавців трактує ергоніми як власні назви ділового об'єднання людей, зокрема виробничих об'єднань, здатні до найбільших змін, які відображають рівень культури суспільства.

Досліджуючи назви мелітопольських локалізованих комерційних підприємств, як один із компонентів ергонімії, ми зважаємо на думку Ю. В. Вайраха щодо даних одиниць онімної системи мови: це «...складний неоднорідний простір назв, серед яких виділяються власне ергоніми (назви ділових нелокалізованих об'єктів, наприклад, садівниче товариство «Дружба» та ін.), ергоурбоніми (назви міських локалізованих комерційних підприємств) і ергокомоніми (назви сільських комерційних підприємств)» [6, с. 9].

Ергоурбоніми відображають сучасні номінативні процеси, характеризують мовну особистість номінатора і мовний простір міста загалом [10].

Отже, ергоурбоніми є специфічними онімами, що відображають сучасні зміни в мові, а також економічні тенденції та процеси у суспільстві. Відповідно, учені дійшли висновку, що ергоурбоніми є описом міста на лінгвістичному рівні.

З-поміж цілої низки різноманітних назв мелітопольських локалізованих комерційних підприємств увагу привертають, перш за все, іменникові найменування, наприклад:

«Брусничка», «Еlegant», «Паляниця», «Марина», «Атлант», «Торт», «Злата»,

«Бульвар», «Алмаз», «Баварія», «Огородник» тощо.

Серед прикметникових найменувань нами зафіксовано наступні: «Цілодобовий», «Фірмовий», «Продуктовий», «Бердянський», «Таврійський», «Кіровський», «М'ясний», «Гоголівський» тощо.

Чимало назв мелітопольських комерційних підприємств сьогодні є складноскороченими словами або аббревіатурами, зокрема:

«Фокстрот», «Сільпо», «Хлібороб», «Укртелеком», «Євростиль», «AZZA», «ALTA», «АТБ», «Автосвіт», «Агросвіт», «Елітсад», «Євромонтаж», «Техностоксервіс» тощо.

Двокомпонентні сполуки найменувань комерційних підприємств у Мелітополі представлені словосполученнями типу:

1) «іменник + прикметник», зокрема «Золотий вік», «Золота бджілка», «Народна аптека», «Золоті меблі», «Комп'ютерний всесвіт» тощо;

2) «іменник + іменник», зокрема «Одяг із Європи», «Скриня художника», «Формула чистоти» тощо;

3) «числівник + іменник», зокрема «Дев'ятий біт», «Три ведмеді», «4 кімнати» тощо.

Окрему групу складають найменування комерційних підприємств, що представлені реченнями, зокрема «Подивись і вподобай», «Будь здоров», «Все для дому» тощо.

Як бачимо, здебільшого назви мелітопольських комерційних підприємств за структурою є однокомпонентними як кращий варіант впливу на користувача послуг, що, напевне, зумовлено більш легким сприйняттям людини до запам'ятовування та відтворенням цієї інформації.

Спираючись на класифікацію ергонімів Ю. Горожанова [8], у плані семантики ми теж виокремлюємо наступні тематичні групи ергоурбонімів м. Мелітополя:

1) назви предметів, продуктів, слів узагальної семантики, зокрема «Харчі», «Кулінарія», «Одяг з Європи», «Конфіскація» тощо;

2) назви просторової чи локальної тематики (за найменуванням вулиць чи району міста), зокрема «Кіровський», «Таврійський» (продуктові магазини) тощо;

3) відтопонімні назви типу «LeParis», «Одеса», «Milan» (магазини одягу), «Женева» (клініка та медична лабораторія), «Крим» (ресторан) тощо;

4) назви за родом діяльності типу: «Автосвіт», «Техностоксервіс», «Бджоломед», «Агросвіт», «Елітсад», «Комп'ютерний всесвіт» тощо;

5) назви, представлені особовими іменами та прізвищами, зокрема «Януля» (перукарня), «Марина» (торговий дім), «Roman» (магазин одягу), «Roma» (сервісний центр), «Злата» (ювелірний магазин) тощо;

6) назви, що пов'язанні з рослинним та тваринним світом, зокрема «Сова» (кав'ярня), «Брусничка» (супермаркет) тощо;

7) назви, представлені найменуваннями коштовних прикрас, зокрема ювелірні крамниці у м. Мелітополі, «Алмаз», «Сапфір», «Перлина», «Рубін» тощо.

Окрему групу ергоурбонімів складають назви, представлені засобами інших мов, наприклад:

«Accord» (салон меблів), «JumpCity» (розважальний центр), «MFood» (супермаркет продуктів), «ALLOmax» (магазин мобільної техніки), «Comfy» (супермаркет техніки), «Gamma», «AZZA», «Alta», «JetSet», «RedHouse», «EgoMania», «RichsRich», «Mosaika» (магазини одягу), «Royalrose» (квітковий магазин), «GreenHouse», «Foros» (ресторани).

Ці назви потребують тлумачення і не завжди розраховані на те, щоб їх трактували. Очевидно, це нічим не мотивовані, несподівані назви. Їхню мотивацію можливо пояснити тим, що назва має викликати зацікавленість.

Як бачимо, такі найменування є індивідуалізуючими. Більшість із них не підпорядковується жодним правописним нормам сучасної української літературної мови.

Як відомо, найменування будь-якої організації є інтелектуальною, промисловою власністю підприємця і на письмі передаються термінологізованим словосполученням типу ВАТ – «відкрите акціонерне товариство» тощо. Це аббревіатура з апозитивно власною індивідуальною назвою об'єкта, наприклад:

ЗАТ «Мелітопольмеблі» – «закрите акціонерне товариство», ТОВ «Приморський» – «товариство з обмеженою відповідальністю» та інші [9].

Як відомо, ергоніми мають ономастичне та доономастичне значення: «Доономастичне значення збігається зі словниковою дефініцією для відповідного значення загальної назви. Доономастичним значенням цих ергонімів є лексичне значення самих іменників» [24, с. 67].

Наприклад, ономастичним значенням ергоніма ПП «Молокозавод «Олком» буде «власна назва підприємства», а ергоніма ВАТ «Приазовський сирзавод» – «власна назва товариства».

Дослідники зазначають, що за ономастичним значенням можливо визначити, до якої групи власних назв належать найменування, а за

доономастичним виявити значення самого іменника.

Як відомо, основною сферою вжитку ергонімів є публіцистичне та офіційно-ділове мовлення. На думку учених, це зумовлено специфікою їхнього функціонування – називання конкретних об'єктів реальної дійсності. Написання ергонімів є результатом письмово-мовленнєвої практики і, як наслідок, непорядкованості орфографії [23, с. 7].

У практиці написання ергонімів у ряді випадків виявлено порушення літературних норм. Так, усі слова у власних назвах виробничих об'єднань пишуться з великої літери, наприклад:

Товариство з Обмеженою Відповідальністю «Якимівський Завод Керамічних виробів», Агрориболовецьке Товариство «Сини Моря – Мотор Січ», ДП Бердянське Лісове Господарство, ПП «СофтСистем», ПП «ПромРесурс» [9; 21].

Таким чином, у оформленні складних слів маємо ненормативне вживання великої літери, тоді як усередині складного слова не вживається велика літера [5; 15; ;23].

Як одну із причин такого порушення літературних норм у написанні ергонімів дослідниками названо наявність таких же найменувань на одній території, що також чітко простежується і у м. Мелітополі, наприклад: ТОВ «Термоліт-Плюс», ТОВ «Термоліт» (м. Мелітополь), ТОВ «Агролюкс» (Мелітопольський р-н), ТОВ «Агро-Люкс» (Якимівський р-н) [9].

Як бачимо, при такій варіативності фонетично однакова назва в разі двох відмінних об'єктів отримує різні варіанти графічного оформлення – разом, окремо або через дефіс. Відповідно, це забезпечує своєрідну диференціацію.

Порушення правил чинного правопису та недоречне використання іншомовних слів у назвах промислових об'єктів можливо пояснити умовами жорсткої конкуренції, а також тим, що власники виробничих об'єднань керуються рекламною функцією ергонімів, яка забезпечує прагматичний вплив на реципієнта.

Отже, ергоніми, як невід'ємний компонент загальної онімної системи слов'янського світу, зокрема України, постійно знаходяться в центрі уваги мовознавців. Однак, на жаль, залишаються недостатньо вивченими з погляду правопису і семантичної мотивації.

Ергонімам властиві всі ознаки власних назв (називають різні за формою власності об'єднання людей у виробничій сфері та виконують різноманітні функції); специфічні риси, однією з яких є унікальність творення та мотивації, де мовним матеріалом можуть слугувати

різноманітні типи онімів, загальні назви (відапелятивний тип), абрєвіатури та цифри (комбінований тип).

Ергоніми Мелітополя представлені однокомпонентними, двокомпонентними, багатокомпонентними конструкціями як традиційних моделей, так і у вигляді інноваційних утворень (європеїзованих форм).

Мотивація цього класу слів залишається і сьогодні важливою проблемою ономастики, бо становить основу сучасних найменувань.

Список використаних джерел

1. Белей О.О. Сучасна українська ергонімія: власні назви підприємств Закарпаття: монографія / О.О. Белей. – Ужгород : УДУ, 1999. – 112 с.
2. Беспалова А.В. Принципы и способы номинации в английской эргонимии (на материале названий фирм и компаний) / А.В. Беспалова // Номинация в ономастике: Сборник научных трудов. – 1991. – Вып. 19. – С. 158–167.
3. Бузинова З.И. Из истории развития русской эргономии 20-30-х гг. (на материале названий промышленных предприятий) / З.И. Бузинова // Восточноукраинский лингвистический сборник: Сборник научных трудов. – Донецк : Донеччина, 1999. – Вып. 5. – С. 60–73.
4. Букчина Б.З. Об образованиях типа Грузия-фильм, Тула-уголь и пр. / Б.З. Букчина // Ономастика и прагматика. – М., 1981. – С. 41–45.
5. Бусел В.Т. Великий зведений орфографічний словник сучасної української мови / В.Т. Бусел. – Київ, 2003. – 1540 с.
6. Вайрах Ю.В. Эргоурбонимия города Иркутска: структурно-семантический и лингвокультурологический аспекты исследования: автореф. ... канд. филол. наук: специальность 10.02.01 – «Русский язык» / Ю.В. Вайрах. – Улан-Удэ, 2011. – 22 с.
7. Галай О. Асоціативні назви офіційного закарпатоукраїнського урбаномікону / О. Галай // Людина. Комп'ютер. Комунікація. – Львів, 2008. – С. 51–54.
8. Горожанов Ю. Лексичні та структурні моделі ергонімів міста Луцька URL:<http://oldconf.neasmo.org.ua/node/3179> (дата звернення: 03.06.2018).
9. SDL Гуртово-роздрібна торгівельна компанія [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://sdl.net.ua/>
10. Дідур Ю.І. Структурна класифікація ергонімів URL:http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/363/1/Дидур_Ю.И._Структурна_класифікація_ергонімів.pdf (дата звернення: 03.06.2018)
11. Ергонім RL:http://www.vmurol.com.ua/index.phpidd=us_publication&group=12&us_publication=105 (дата звернення: 03.06.2018)
12. Земскова С.В. Лексико-семантический и словообразовательный анализ эргонимов г. Тольятти Самарской области РФ / С.В. Земскова. – Самара, 1996. – 198 с.
13. Карпенко О.Ю. Проблематика когнітивної ономастики: Монографія / О.Ю. Карпенко. –

Таким чином, подальше дослідження ергоурбонімів м. Мелітополя, з'ясування їхньої мотивованості та здійснення власне тематичного аналізу будуть повними за умови врахування семантико-стилістичних конотацій цього класу онімів.

References

1. Belej O.O. Sučasna ukrains'ka ergonimiâ: vlasni nazvi pidpriïemstv Zakarpattâ: monografiâ / O.O. Belej. – Užgorod : UDU, 1999. – 112 s.
2. Bepalova A.V. Principy i sposoby nominacii v anglijskoj èrgonimii (na materiale nazvanij firm i kompanij) / A.V. Bepalova // Nominaciâ v onomastike: Sbornik naučnyh trudov. – 1991. – Vyp. 19. – S. 158–167.
3. Buzinova Z.I. Iz istorii razvitiâ russkoj èrgonomii 20-30-h gg. (na materiale nazvanij promyšlennyh predpriâtij) / Z.I. Buzinova // Vostočnoukrainskij lingvističeskij sbornik: Cbornik naučnyh trudov. – Doneck : Doneččina, 1999. – Vyp. 5. – S. 60–73.
4. Bukčina B.Z. Ob obrazovaniâh tipa Gruzia-fil'm, Tula-ugol' i pr. / B.Z. Bukčina // Onomastika i pragmatika. – M., 1981. – S. 41–45.
5. Busel V.T. Velikij zvedenij orfografičnij slovník sučasnoï ukrains'koï movi / V.T. Busel. – Kiïv, 2003. – 1540 s.
6. Vajrah Ū.V. Èrgourbonimiâ goroda Irkutskâ: strukturno-semantičeskij i lingvokul'turologičeskij aspekty issledovaniâ: avtoref. ... kand. filol. nauk: special'nost' 10.02.01 – «Russkij âzyk» / Ū.V. Vajrah. – Ulan-Udè, 2011. – 22 s.
7. Galaj O. Asociativni nazvi oficijnogo zakarpatoukrains'kogo urbanomikonu / O. Galaj // Lûdina. Komp'ûter. Komunikaciâ. – L'viv, 2008. – S. 51–54.
8. Gorožanov Ū. Leksični ta strukturni modeli ergonimiv mišta Luč'ka URL:<http://oldconf.neasmo.org.ua/node/3179> (data zvernennâ: 03.06.2018).
9. SDL Gurtovo-rozdribna torgivel'na kompaniâ [Elektronnij resurs] – Režim dostupu do resursu: <http://sdl.net.ua/>
10. Didur Ū.Î. Strukturna klasifikaciâ ergonimiv URL:http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/363/1/Didur_Ū.I._Strukturna_klasifikaciâ_ergonimiv.pdf (data zvernennâ: 03.06.2018)
11. Ergonim URL:http://www.vmurol.com.ua/index.phpidd=us_publication&group=12&us_publication=105 (data zvernennâ: 03.06.2018)
12. Zemskova S.V. Leksiko-semantičeskij i slovoobrazovatel'nyj analiz èrgonimov g. Tol'atti Samarskoj oblasti RF / S.V. Zemskova. – Samara, 1996. – 198 s.
13. Karpenko O.Ū. Problematika kognitivnoï onomastiki: Monografiâ / O.Ū. Karpenko. – Odesa : Astroprint, 2006. – 324 s.

- Одеса : Астропринт, 2006. – 324 с.
14. Кондратова А.В. Имя собственное – эргоним как отражение ментальности современного горожанина / А.В. Кондратова // Вісник Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка: Філологічні науки. – 2006. – № 11. – Ч. II. – С. 138–143.
 15. Крюкова И.В. Языковая игра в ономастической номинации / И.В. Крюкова // Ономастика Поволжья: Тезисы докладов VIII Международной конференции; Волгоград, 8-11 сентября 1998 г. / Отв. ред. и сост. В.И. Супрун. – Волгоград : Перемена, 1998. – С. 129–130.
 16. Кутуза Н.В. Комотовані ефекти ергонімної номінації / Н.В. Кутуза // Мовні і концептуальні картини світу. – К. : Прайм – М, 2002. – № 6. – С. 264–270.
 17. Лейчик В.М. Люди и слова / В.М. Лейчик. – М., 1982. – 177 с.
 18. Лесовець Н.М. Мотиваційні ознаки номінації ергонімів м. Луганська / Н.М. Лесовець // Східнослов'янська філологія: Збірник наукових праць. – Горлівка : Вид-во ГДПІМ, 2006 – Вип.8. – Мовознавство. – С. 136–144.
 19. Маторин Б.И. Ономообразовательные процессы в современной русской эргонимии (на материале названий коммерческих структур) / Б.И. Маторин // Восточноукраинский лингвистический сборник: сборник научных трудов. – Донецк : ДонГУ, 1996. – Вып. 2 – С. 68–79.
 20. Мікіна О.Г. Номінаційні процеси в сучасній Європейській ергонімії: автореф. дисс...канд. філол. наук: 10.02.19 «Теорія мови» / О. Г. Мікіна. – Донецьк, 1993. – 21 с.
 21. «Рекламный курьер» – 2013 – №24 – №25 (июнь 2013 г.) – 68 с.
 22. Романова Т.П. Основные тенденции развития современной эргонимической терминологии / Т.П. Романова // Ономастика в кругу гуманитарных наук. Материалы международной научной конференции, Екатеринбург, 20–23 сентября 2005 г. – Екатеринбург: Издательство уральского университета, 2005. – С. 217–218.
 23. Сікорська З.С. Українсько-російський словотворчий словник / З.С. Сікорська. – К. : Освіта, 1995. – 256 с.
 24. Соколова Л.Н. Типи мотивованості ергонімів (на матеріалі ергонімів м. Києва) / Л.Н. Соколова // Мовознавство. – 1993. – № 6. – С. 65–69.
 25. Суперанская А.В. Ономастическое пространство / А.В. Суперанская // Серия: Мовознавство. – Тернопіль : ПДПУ, 2003. – Вип. I. – С. 52–55.
 26. Цілина М.М. Ергоніми м. Києва: структура, семантика, функціонування: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / М.М. Цілина. – К., 2006. – 23 с.
 27. Шестакова С.О. Лексико-семантичні інновації в системі сучасної української номінації (на матеріалі ергонімів і прагмонімів): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / С.О. Шестакова. – Х., 2002. – 17 с.
 28. Шимкевич Н.В. Русская коммерческая эргонимия: 14. Kondratova A.V. Imâ sobstvennoe – èrgonim kak otryazhenie mental'nosti sovremenno go gorozhanina / A.V. Kondratova // Visnik Lugans'kogo nacional'nogo pedagogičnogo universitetu imeni Tarasa Ševčenka: Filologični nauki. – 2006. – # 11. – Č. II. – S. 138–143.
 15. Krûkova I.V. Âzykovaâ igra v onomastičeskoj nominacii / I.V. Krûkova // Onomastika Povolž'â: Tezisy dokladov VIII Meždunarodnoj konferencii; Volgograd, 8-11 sentâbrâ 1998 g. / Otv. red. i sost. V.I. Suprun. – Volgograd : Peremena, 1998. – S. 129–130.
 16. Kutuza N.V. Konotovani efekti ergonimnoi nominacii / N.V. Kutuza // Movni i konceptual'ni kartini svitu. – K. : Prajm – M, 2002. – # 6. – S. 264–270.
 17. Lejčik V.M. Lûdi i slova / V.M. Lejčik. – M., 1982. – 177 s.
 18. Lêsovec' N.M. Motivacijni oznaki nominacii ergonimiv m. Lugans'ka / N.M. Lêsovec' // Shidnoslov'âns'ka filologija: Zbirnik naukovih prac'. – Gorlivka : Vid-vo GDPIIM, 2006 – Vip.8. – Movoznavstvo. – S. 136–144.
 19. Matorin B.I. Onimoobrazovatel'nye processy v sovremennoj russkoj èrgonimii (na materiale nazvanij kommerčeskih struktur) / B.I. Matorin // Vostočnoukrainskij lingvističeskij sbornik: sbornik naučnyh trudov. – Doneck : DonGU, 1996. – Vyp. 2 – S. 68–79.
 20. Mikina O.G. Nominacijni procesi v sučasnij Èvropejs'kij ergonimii: avtoref. diss...kand. filol. nauk: 10.02.19 «Teoriâ movi» / O.G. Mikina. – Donec'k, 1993. – 21 s.
 21. «Reklamnyj kur'er» – 2013 – #24 – #25 (iûn' 2013 g.) – 68 s.
 22. Romanova T.P. Osnovnye tendencii razvitiâ sovremennoj èrgonimičeskoj terminologii / T.P. Romanova // Onomastika v krugu gumanitarnyh nauk. Materialy meždunarodnoj naučnoj konferencii, Ekaterinburg, 20–23 sentâbrâ 2005 g. – Ekaterinburg : Izdatel'stvo ural'skogo universiteta, 2005. – S. 217–218.
 23. Sikors'ka Z.S. Ukraïns'ko-rosijs'kij slovotvorčij slovník / Z.S. Sikors'ka. – K. : Osvita, 1995. – 256 s.
 24. Sokolova L.N. Tipi motivovanosti ergonimiv (na materialii ergonimiv m. Kiêva) / L.N. Sokolova // Movoznavstvo. – 1993. – # 6. – S. 65–69.
 25. Superanskaâ A.V. Onomastičeskoe prostranstvo / A.V. Superanskaâ // Seriâ: Movoznavstvo. – Ternopil' : PDPU, 2003. – Vip. I. – S. 52–55.
 26. Cilina M.M. Ergonimi m. Kiêva: struktura, semantika, funkcionuvannâ: avtoref. dis. na zdobuttâ nauk. stupenâ kand. filol. nauk: spec. 10.02.01 «Ukraïns'ka mova» / M.M. Cilina. – K., 2006. – 23 s.
 27. Šestakova S.O. Leksiko-semantični innovacii v sistemii sučasnoï Ukraïns'koï nominacii (na materialii ergonimiv i pragmonimiv): avtoref. dis. na zdobuttâ nauk. stupenâ kand. filol. nauk: spec. 10.02.01 «Ukraïns'ka mova» / S.O. Šestakova. – H., 2002. – 17 s.
 28. Šimkevič N.V. Russkaâ kommerčeskaâ èrgonimiâ: pragmatičeskij i lingvokul'turoloģičeskij aspekty: avtoreferat diss. na polučenje nauč. stupeni kand. filol. nauk: special'nost' 10.02.01 «Russkij âzyk» / N.V. Šimkevič. – Ekaterinburg, 2002. – 23 s.

прагматический и лингвокультурологический аспекты: автореферат дисс. на получение науч. степени канд. филол. наук: специальность 10.02.01 «Русский язык» / Н.В. Шимкевич. – Екатеринбург, 2002. – 23 с.

Відомості про автора:

Пачева Валентина Миколаївна
pacheva_valentina@mail.ru

Мелітопольський державний педагогічний
університет імені Богдана Хмельницького,
вул. Гетьманська, 20, м. Мелітополь, Запорізька обл.,
72312, Україна

Тодоров Сергій Геннадійович

Мелітопольський державний педагогічний
університет імені Богдана Хмельницького,
вул. Гетьманська, 20, м. Мелітополь, Запорізька обл.,
72312, Україна

Information about the author:

Pacheva Valentyna Mykolajivna
pacheva_valentina@mail.ru

Bogdan Khmelnytsky Melitopol
State Pedagogical University,
20 Hetmanska Street, Melitopol, Zaporizhya region,
72312, Ukraine

Todorov Serhii Hennadiiovych

Bogdan Khmelnytsky Melitopol
State Pedagogical University,
20 Hetmanska Street, Melitopol, Zaporizhya region,
72312, Ukraine